

Cash is King

Er zijn talloze manieren om een som geld te beleggen.

Van al die manieren zijn er echter maar enkele waarbij het te beleggen kapitaal met een zekerheid van 100% weer terugkomt.

Je moet dan denken aan spaarrekeningen, mits die het garantiebedrag van de DNB niet overschrijden en de overheid die garant staat zelf niet failliet is. Of bijvoorbeeld aan obligaties waarbij het geld uitsluitend wordt uitgeleend aan landen of bedrijven die dermate solide zijn dat van "afstempelen" (lees: niet voor 100% terugbetalen of in het geheel niet !) geen sprake kan zijn. Koop uitsluitend obligaties met een einddatum (dus niet de perpetuels) zodat je tot op de dag nauwkeurig weet wanneer het geld weer vrijkomt. Mocht de obligatie op die einddatum niet meer helemaal betrouwbaar zijn, dan neem je hem gewoon de volgende keer niet meer en kies je er een die wél aan de betrouwbaarheidseisen voldoet.

Het leuke van (solide) obligaties is dat je bij een aankoop van onder de 100% gewoon kunt wachten tot ze weer vrijvallen en je dan automatisch de 100% waarde hebben. In de USA zijn bijvoorbeeld de z.g. zerobonds erg populair. Het verschil tussen je aankoopwaarde en de eindwaarde, het zogenaamde discount, is dan je rendement. Wil je er, om wat voor reden dan ook, vervroegd vanaf dan is dat met een paar muiskikken geregeld. Alhoewel je dan natuurlijk de koers van dat moment zult moeten accepteren. Ook als die lager dan de aankoopprijs is . . .

Houd ook zelf de touwtjes in handen en beleg niet in onduidelijke beleggingsfondsen die obligaties te hooi en te gras aankopen.

Tenzij je geïnteresseerd bent in obligaties van Griekenland, Spanje, Italië, Portugal, Ierland of van bedrijven die, (volgens bijv. de OK-score van Willem Okkerse, binnen afzienbare tijd failliet zullen gaan . . .)

Behalve de zichtbare en onzichtbare kosten is een nadeel van fondsen ook dat je doorgaans geen controle hebt over hun, soms wel zeer dubieuze, aankopen. Dikwijls kom je daar niet eens achter omdat vlak voor de balansdatum de brekebeentjes via "windowdressing" zijn afgestoten.

Bij een obligatiefonds kun je bovendien de vervaldatum van je belegging niet afwachten want die is er niet. Obligatiefondsen kopen immers steeds nieuwe, al of niet twijfelachtige, obligaties bij, waar je geen invloed op hebt. Een never ended story. Je krijgt dan ongewild toch nog een soort perpetuel. Er zijn wel obligatiefondsen die uitsluitend in obligaties met de hoogste rating beleggen, maar inspraak heb je daarbij natuurlijk niet.

Perpetuels moet je dus sowieso niet hebben omdat het bij een ongelukkig gekozen aankoopmoment, theoretisch gezien, wel 20 jaar kan duren voordat ze weer op het aankoopbedrag staan. Met name als de rente, na het moment van aankoop zou gaan stijgen. Een uitzondering om ze aan te kopen zou kunnen zijn in een situatie waarbij je zou kunnen denken: "De rente is momenteel zo extreem hoog, dat is normaal gesproken niet vol te houden"

Van deze situatie zijn we nog mijlenver verwijderd, dus op dit moment totaal niet aan de orde. Het tegenovergestelde is eerder waar.

Zelfs al heb je het, met je zogenaamde veilige belegging, helemaal goed gedaan dan nog zal het niet meevallen om zowel de inflatie als de eventuele vermogensrendementsheffing op je spaar/- obligatierendement te compenseren.

De veronderstelde zekerheid geeft dus een negatief rendement.

Het beleggen in beleggingsfondsen en aandelen, met of zonder tussenkomst van een beleggingsadviseur, geven geen enkele garantie dat het kapitaal niet tijdelijk of definitief in waarde zal dalen. Dikwijls gaat het mis.

Met aandelen zou, met wat kennis van opties, een methode toegepast kunnen worden waar, met behoudt van winstkansen, het dalingsrisico wordt ondervangen. Dat lijkt erg moeilijk, maar is het niet. Ik kende zelfs een vermogensbeheerder die niets anders deed. Toen hij met pensioen ging en zijn systeem, met inbegrip van de klanten, aan een bank verkocht, draaide die bank daarmee, tot ieders verbazing, echter in de min . . .

Banken en geld (voor jou) verdienen, is kennelijk niet zo'n briljant idee. Zodoende blijft eigenlijk alleen het "zelf doen" over.

(Tik in bij Google: Zelf technieken toepassen)

Het allermooiste zou zijn om zelf, zonder aandelen, dus met alleen maar opties een constructie op te zetten die eveneens de risico's drastisch beperkt en/of volledig elimineert. Uiteraard, met behoudt van winstkansen!

De markt is echter effectief en, behalve een paar zeldzame uitzonderingen, bestaat een "free lunch" normaliter niet.

De vraag rijst dan of je eigenlijk wel een optiecombinatie kunt opzetten waar al reeds een ingesloten winst bij aanwezig is.

Het antwoord is in principe: "Nee, dat lukt bijna niet".

Mocht het rekenkundig nog net lukken dan is die winst dikwijls zo gering dat ze weer verloren gaat door kosten en slippage.

Is er dan geen mouw aan te passen zodat het toch zou kunnen en zo ja hoe? De enige mogelijkheid om dit voor elkaar te krijgen is dat je binnen de opgezette optiecombinatie, op bepaalde momenten, een zodanige wijziging aanbrengt dat de veiligheid wordt verhoogd en het risico wordt verlaagd.

Hiervoor zijn tal van optiecombinaties mogelijk.

Degenen die het wel leuk vinden om een beetje te puzzelen zouden zelf combinaties kunnen opzetten die, in tegenstelling van wat gebruikelijk is, "bijstelbaar" zijn. Op die manier kun je de positie a.h.w. een handje helpen om op winst te komen. Het is niet moeilijk, je moet het gewoon even weten.

De beste ervaringen heb ik met systemen die "trendneutraal", ook wel genoemd "beursonafhankelijk", zijn en die bovendien elke maand een deel van het resultaat vastclicken. Dat voorkomt dat, zoals bij de "buy and hold"

methode nog al eens voorkomt, dat zorgvuldig opgebouwde winsten weer even snel weglopen. (Tik in bij Google: Altijd neutraal in de markt)

Met deze methode zit je geld ook niet echt vast en valt steeds weer vrij. De insteek is om met optie-combinaties, over een geheel jaar genomen, een mooi regelmatig rendement te behalen. Het kost wat commissie en zo nu en dan is een maandverlies ook niet te vermijden, maar uiteindelijk maakt dat niet veel uit, het eindbedrag onder de streep is tenslotte wat telt. Met opties kun je ook strategieën bouwen die juist in slechte tijden goede resultaten geven en voor het geval die slechte tijden niet komen, geen geld kosten. Wil je zo'n optiestrategie verlengen, dan neem je, nadat de oude combinatie is geëxpireerd, weer gewoon een nieuwe.

Aangezien er op opties een einddatum zit, blijf je ook niet tot het oneindige in een strategie hangen en kun je steeds opnieuw beslissen een volgende ronde wel of niet mee te doen.

Een optiestrategie valt bij expiratie "automatisch" vrij wat erg prettig is. Beperk je je tot indexopties, dan behoeft je je ook geen zorgen te maken dat je iets moet leveren wat je niet hebt, of iets moet afnemen wat je niet wilt hebben, zoals dat bij het ongedekt schrijven van aandelenopties soms wel het geval is. Bij indexopties geldt gelukkig het zogenaamde cashsettlement.

Al met al lijkt me dit soort strategieën beter dan beleggingen waar je gemakkelijk in, maar moeilijk uit kunt. Vooral in onzekere tijden hoor je immers nogal eens zeggen: "Cash is King".